

TABEL COMPARATIV

Nr. crt.	O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală	Proiect modificare a Codului de procedură fiscală	Motivație
		<p>Art. I - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:</p>	
1.	<p>Art.4 - Înființarea și funcționarea Comisiei de proceduri fiscale</p> <p>(1) În cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se înființează Comisia de proceduri fiscale, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod și a legislației care intră în sfera de competență a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.</p> <p>(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de proceduri fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p> <p>(3) Comisia de proceduri fiscale este coordonată de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.</p> <p>(4) Deciziile Comisiei de proceduri fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției</p>	1. Articolul 4 se abrogă.	A se vedea motivația prezentată în legătură cu modificarea art.5.

	<p>Naționale de Administrare Fiscală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p> <p>(5) Soluțiile unitare adoptate prin decizii ale Comisiei de proceduri fiscale și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt aplicabile de la data publicării acestor decizii potrivit alin. (4).</p> <p>(6) Soluțiile unitare prevăzute la alin. (5) sunt aplicabile și procedurilor în curs.</p>		
2.	<p>Art. 5 - Aplicarea unitară a legislației</p> <p>Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.</p>	<p>2. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:</p> <p>“(2) Comisia fiscală centrală constituită potrivit art. 6 din Codul fiscal, are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod, a legislației subsecvente acestuia, precum și a legislației care intră în sfera de aplicare a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”</p>	<p>În prezent, legislația în vigoare prevede funcționarea a două comisii care au competențe de a emite soluții de aplicare unitară a legislației fiscale, astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Comisia fiscală centrală, constituită în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care are responsabilități de emiteră a deciziei cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal; - Comisia de proceduri fiscale, constituită în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care are responsabilități de emiteră a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului de procedură fiscală . <p>Având în vedere că atribuția de elaborare a legislației privind Codul de procedură fiscală revine, în prezent, Ministerului Finanțelor Publice, este oportun ca soluțiile de aplicare unitară a Codului de procedură fiscală să fie aprobate în aceleași condiții ca și soluțiile</p>

			<p>adoptate în aplicarea Codului fiscal.</p> <p>În plus, nu se justifică existența în Ministerul Finanțelor Publice, a două comisii, cu componență și reguli de funcționare diferite, care să emită decizii cu privire la aplicarea unitară a legislației fiscale.</p>
3.	<p>Art. 21 - Creanțele fiscale</p> <p>(1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.</p> <p>(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:</p> <p>a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;</p> <p>b) dreptul la perceperea majorărilor de întârziere, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute de lege, organul fiscal este îndreptățit să solicite stingerea obligației fiscale de către cel îndatorat să execute acea obligație în locul debitorului.</p> <p>(4) În măsura în care plata sumelor reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat se</p>	<p>3. La articolul 21 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite <i>creanțe fiscale accesorii</i>.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

	<p>constată că a fost fără temei legal, cel care a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.</p>		
<p>4.</p>	<p>Art. 22 - Obligațiile fiscale Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege: a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; d) obligația de a plăti majorări de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii; e) obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, impozitele și contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă; f) orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale.</p>	<p>4. La articolul 22, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins: “d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite <i>obligații de plată accesorii</i>.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

5.	<p>Art. 71 - Cazul de forță majoră și cazul fortuit</p> <p>(1) Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit.</p> <p>(2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de majorări de întârziere sau aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se execută în termen de 60 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1).</p>	<p>5. La articolul 71, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, ori aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se execută în termen de 60 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1).”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
6.	<p>Art. 97 - Proceduri și metode de control fiscal</p> <p>(1) În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control:</p> <p>a) controlul inopinat, care constă în activitatea de verificare faptică și documentară, în principal, ca urmare a unei sesizări cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale, fără anunțarea în prealabil a contribuabilului;</p> <p>b) controlul încrucișat, care constă în verificarea documentelor și operațiunilor impozabile ale contribuabilului, în corelație cu cele deținute de alte persoane; controlul încrucișat poate fi și inopinat.</p> <p>(2) La finalizarea controlului inopinat sau</p>		

	<p>încrucișat se încheie proces-verbal.</p> <p>(3) În realizarea atribuțiilor, inspectia fiscală poate aplica următoarele metode de control:</p> <p>a) controlul prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor și operațiunilor semnificative, în care sunt reflectate modul de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat;</p> <p>b) controlul electronic, care constă în activitatea de verificare a contabilității și a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare și testare asistate de instrumente informatice specializate.</p>	<p>6. La articolul 97, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) În situația în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele sau declarațiile contribuabilului nu reflectă situația de fapt fiscală sau acestea nu le sunt puse la dispoziție, organele de inspecție vor stabili obligația fiscală prin utilizarea metodelor indirecte de reconstituire a veniturilor sau cheltuielilor. Procedurile și metodele indirecte de reconstituire a veniturilor sau cheltuielilor se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”</p>	<p>Pentru implementarea recomandărilor din Raportul de asistență tehnică furnizată de către Fondul Monetar Internațional privind prioritățile de reformă pe termen scurt și mediu, s-a reglementat posibilitatea organului fiscal de a utiliza metode indirecte pentru stabilirea bazei de impozitare.</p>
7.	<p>Art. 115 - Ordinea stingerii datoriilor</p> <p>(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal</p>		

<p>competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:</p> <p>a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare la plată, precum și majorarea de întârziere datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, în cazul în care termenul de plată se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;</p> <p>b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹);</p> <p>c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, după caz;</p> <p>d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.</p> <p>(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:</p> <p>a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;</p> <p>b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și</p>	<p>7. La articolul 115 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>“a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat o eșalonare la plată, precum și dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată pe perioada amânării, în cazul în care termenul stabilit pentru plata sumelor respective se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;</p> <p>.....</p> <p>c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonarea, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere datorate pe perioada amânării, după caz;”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
---	---	--

	<p>pentru obligațiile fiscale accesorii;</p> <p>c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.</p> <p>(3) Pentru debitorii care se află sub incidența Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, ordinea de stingere este următoarea:</p> <p>a) obligații fiscale cu termene de plată după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii, cu excepția celor prevăzute în planul de reorganizare confirmat;</p> <p>b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară confirmat, precum și obligațiile accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea și plata acestora;</p> <p>c) obligații fiscale datorate și neachitate cu termene de plată anterioare datei la care s-a deschis procedura insolvenței, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment;</p> <p>d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a) - c).</p> <p>(4) Organul fiscal competent va comunica debitorului modul în care a fost efectuată stingerea datoriilor prevăzută la alin. (1), cu cel puțin 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale.</p> <p>(5) Abrogat</p>		
8.	CAPITOLUL III Majorări de întârziere	8. Denumirea Capitolului III din cuprinsul Titlului VIII se modifică și va avea următorul	

		<p>cuprins:</p> <p>“CAPITOLUL III Dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere”</p>	
9.	<p>Art. 119 - Dispoziții generale privind majorări de întârziere</p> <p>(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.</p> <p>(2) Nu se datorează majorări de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.</p> <p>(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.</p> <p>(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).</p>	<p>9. Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“ARTICOLUL 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere</p> <p>(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.</p> <p>(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.</p> <p>(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.</p> <p>(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art.142 alin.(6).”</p>	<p>Respectarea obligațiilor asumate cu Fondul Monetar Internațional, prin revizuirea sistemului de percepere a creanțelor fiscale accesorii, prin înlocuirea sistemului majorărilor de întârziere cu unul mai flexibil, bazat pe dobânzi și penalități de întârziere, prin renunțarea la componenta sancționatorie din cuprinsul majorărilor de întârziere și reglementarea unei reguli, similare celei aplicate până la 1 ianuarie 2006.</p>
10.	<p>Art. 120 - Majorări de întârziere</p> <p>(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.</p> <p>(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând</p>	<p>10. Articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“ARTICOLUL 120 Dobânzi</p> <p>(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.</p> <p>(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p> <p>Stabilirea unui nivel al dobânzilor care să nu constituie o cauză de împovărare fiscală a contribuabililor, prin raportare la nivelul dobânzii medii bancare, coroborat cu reinstituirea</p>

<p>cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.</p> <p>(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează majorări de întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.</p> <p>(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează majorări de întârziere după cum urmează:</p> <p>a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, majorările de întârziere se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, majorările de întârziere sunt datorate de către cumpărător;</p> <p>b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit art. 176.</p> <p>(5) Modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al</p>	<p>rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.</p> <p>(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv.</p> <p>(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:</p> <p>a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire, inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;</p> <p>b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit art. 176.</p> <p>(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.</p> <p>(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul</p>	<p>obligației de plată a penalităților de întârziere în situațiile în care stingerea obligațiilor fiscale datorate nu se realizează pentru o perioadă mai mare de timp.</p>
---	---	---

	<p>ministrului economiei și finanțelor.</p> <p>(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează majorări de întârziere după cum urmează:</p> <p>a) pentru anul fiscal de impunere majorările de întârziere pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;</p> <p>b) majorările de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;</p> <p>c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, majorările de întârziere se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea majorărilor de întârziere în mod corespunzător.</p> <p>(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.</p>	<p>de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:</p> <p>a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;</p> <p>b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;</p> <p>c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.</p> <p>(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”</p>	
11.		<p>11. După articolul 120 se introduce un nou articol, articolul 120¹, cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„Articolul 120¹ Penalități de întârziere</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p> <p>Instituirea, în subsidiar, a obligației de plată a penalităților</p>

		<p>(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.</p> <p>(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:</p> <p>a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;</p> <p>b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5 % din obligațiile fiscale principale stinse;</p> <p>c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15 % din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.</p> <p>(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”</p>	<p>de întârziere, al căror cuantum să fie determinat, gradual, în funcție de creșterea perioadei de timp scursă de la scadență.</p> <p>Se crează astfel un cadru mai adecvat în ceea ce privește sistemul de penalizare pecuniară instituit pentru neîndeplinirea la termenele legale a obligației de plată.</p>
<p>12.</p>	<p>Art. 121 - Majorări de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară</p> <p>(1) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor convenite bugetului general consolidat, în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului, nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta majorări de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 120, după termenul de 3 zile.</p> <p>(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, precum și a majorărilor de întârziere prevăzute la alin. (1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.</p>	<p>12. Articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„ARTICOLUL 121</p> <p style="text-align: center;">Dobânzi și penalități de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară</p> <p>(1) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor convenite bugetului general consolidat, în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului, nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta dobânzi și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 120 și 120¹, după termenul de 3 zile.</p> <p>(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la alin. (1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

<p>13.</p>	<p>Art. 122 - Majorări de întârziere în cazul compensării (1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, majorările de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel: a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare; b) pentru compensările din oficiu, data stingerii este data înregistrării operației de compensare de către unitatea de trezorerie teritorială, conform notei de compensare întocmite de către organul competent; c) pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei convenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire. (2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit că suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, majorările de întârziere se recalculează pentru diferența rămasă de la data înregistrării cererii de compensare. (3) Pentru obligațiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevăzute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectuează compensarea prevăzută în actul normativ care o reglementează sau în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.</p>	<p>13. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins: “ARTICOLUL 122 Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării (1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel: a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare; b) pentru compensările din oficiu, data stingerii este data înregistrării operației de compensare de către unitatea de trezorerie teritorială, conform notei de compensare întocmite de către organul competent; c) pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei convenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire. (2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit că suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se recalculează. (3) Pentru obligațiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevăzute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectuează compensarea prevăzută în actul normativ care o reglementează sau în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
<p>14.</p>	<p>Art. 122¹ - Majorări de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței Pentru creanțele fiscale născute anterior sau</p>	<p>14. Articolul 122¹, se modifică și va avea următorul cuprins: “ARTICOLUL 122¹</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

	<p>ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței nu se datorează și nu se calculează majorări de întârziere după data deschiderii procedurii insolvenței.</p>	<p>Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței</p> <p>Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței nu se datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere după data deschiderii procedurii insolvenței.”</p>	
15.	<p>Art. 122² - Majorări de întârziere în cazul contribuabililor pentru care s-a pronunțat o hotărâre de dizolvare</p> <p>(1) Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează majorări de întârziere.</p> <p>(2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească irevocabilă a fost desființat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează majorări de întârziere între data înregistrării la registrul comerțului a actelor de dizolvare și data rămânerii irevocabile a hotărârii de desființare.</p>	<p>15. Articolul 122² se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“ARTICOLUL 122²</p> <p>Dobânzi și penalități de întârziere în cazul contribuabililor pentru care s-a pronunțat o hotărâre de dizolvare</p> <p>(1) Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere.</p> <p>(2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească irevocabilă a fost desființat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează dobânzi și penalități de întârziere între data înregistrării la registrul comerțului a actelor de dizolvare și data rămânerii irevocabile a hotărârii de desființare.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
16.	<p>Art. 123 - Majorări de întârziere în cazul înlesnirilor la plată</p> <p>Pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante se datorează majorări de întârziere.</p>	<p>16. Articolul 123 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“ARTICOLUL 123</p> <p>Dobânzi în cazul înlesnirilor la plată</p> <p>Pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante se datorează dobânzi pentru obligațiile fiscale ce fac obiectul înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2).”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

17.	<p>Art. 124 - Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget</p> <p>(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.</p> <p>(2) Dobânda datorată este la nivelul majorării de întârziere prevăzute de prezentul cod și se suportă din același buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de plătitori.</p>	<p>17. La articolul 124, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“(2) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 120 alin. (7) și se suportă din același buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de plătitori.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
18.		<p>18. După articolul 124, se introduce un nou articol, articolul 124¹, cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„ARTICOLUL 124¹</p> <p style="text-align: center;">Majorări de întârziere în cazul creanțelor datorate bugetelor locale</p> <p>(1) Prin excepție de la prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120¹, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere.</p> <p>(2) Nivelul majorării de întârziere este de 2 % din quantumul obligațiilor fiscale principale neachitate în termen, calculată pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.</p> <p>(3) Prevederile art. 119-124 sunt aplicabile în mod corespunzător.</p> <p>(4) Pentru sumele de restituit de la bugetul local, dobânda este cea prevăzută la alin. (2).”</p>	<p>Reglementarea, în cazul creanțelor administrate de organele fiscale ale autorităților administrației locale, a sistemului de percepere a accesoriilor pentru plata cu întârziere sub forma majorărilor de întârziere în quantum de 2 % pe lună sau fracțiune de lună de întârziere. Deoarece organele fiscale locale gestionează peste 12 milioane de contribuabili, prin introducerea unui sistem de majorări de întârziere, diferit față de cel aplicat creanțelor fiscale administrate de ANAF, s-ar obține o simplificare administrativă necesară creșterii eficienței activității organelor fiscale locale.</p>

<p>19.</p>	<p>Art. 142- Reguli privind executarea silită</p> <p>(1) Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanțelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare.</p> <p>(1¹) Sunt supuse sechestrării și valorificării bunurile urmăribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta și/sau identificate de către organul de executare, în următoarea ordine:</p> <p>a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit;</p> <p>b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit;</p> <p>c) bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;</p> <p>d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 158;</p> <p>e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;</p> <p>f) produse finite."</p> <p>(1²) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (1¹) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.</p>		
-------------------	---	--	--

	<p>(2) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.</p> <p>(3) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de prezentul cod.</p> <p>(4) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.</p> <p>(5) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a majorărilor de întârziere ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.</p> <p>(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute majorări de întârziere sau alte sume, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.</p> <p>(7) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.</p>	<p>19. La articolul 142, alineatele (5) - (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(5) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.</p> <p>(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
<p>20.</p>	<p>Art. 152 - Procesul-verbal de sechestr</p> <p>(1) Procesul-verbal de sechestr va cuprinde:</p> <p>a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;</p> <p>b) numele și prenumele executorului fiscal care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;</p> <p>c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a somației, precum și</p>		

<p>titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită;</p> <p>d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;</p> <p>e) sumele datorate pentru a căror executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând majorări de întârziere, menționându-se și cota acestora, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată;</p> <p>f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;</p> <p>g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;</p> <p>h) mențiunea că evaluarea se va face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoștințe de specialitate;</p> <p>i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei</p>	<p>20. La articolul 152 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“e) sumele datorate pentru a căror executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, menționându-se și cota acestora, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată;”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119</p>
--	---	---

<p>alte persoane pentru bunurile sechestrate;</p> <p>j) numele, prenumele și adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;</p> <p>k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;</p> <p>l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru debitorul nu plătește obligațiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;</p> <p>m) semnătura executorului fiscal care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul fiscal va menționa această împrejurare.</p> <p>(2) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestru se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.</p> <p>(3) În vederea valorificării organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.</p> <p>(4) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt suficiente pentru realizarea creanței fiscale, organul de executare va face investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului.</p> <p>(5) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru sau dacă au fost substituite sau degradate,</p>		
--	--	--

	<p>executorul fiscal încheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor efectuate conform alin. (4) se va încheia procesul-verbal de sechestru.</p> <p>(6) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru.</p> <p>(7) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin același proces-verbal executorul fiscal va declara sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le va identifica.</p> <p>(8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silite.</p> <p>(9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestru și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.</p>		
<p>21.</p>	<p>Art. 165 - Plata în rate</p> <p>(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil și cu plata unei majorări de întârziere stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili condițiile și termenele de plată a prețului în rate.</p> <p>(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil decât după plata prețului în întregime și</p>	<p>21. La articolul 165, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>“(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil și cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere, după caz, stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili condițiile și termenele de plată a prețului în rate.</p> <p>(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

	<p>a majorării de întârziere stabilite.</p> <p>(3) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 164 se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(4) Suma reprezentând majorarea de întârziere nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită și constituie venit al bugetului corespunzător creanței principale.</p>	<p>decât după plata prețului în întregime și a dobânzii sau majorării de întârziere stabilite.</p> <p>.....</p> <p>(4) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită și constituie venit al bugetului corespunzător creanței principale.”</p>	
22.	<p>Art. 166 - Procesul-verbal de adjudecare</p> <p>(1) În cazul vânzării bunurilor imobile, organul de executare va încheia procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 165 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzării cu plata în rate, biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a majorării de întârziere stabilite pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în cartea funciară.</p> <p>(2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (1) va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și următoarele mențiuni:</p> <p>a) numărul dosarului de executare silită;</p> <p>b) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;</p>	<p>22. La articolul 166, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“(1) În cazul vânzării bunurilor imobile, organul de executare va încheia procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 165 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzării cu plata în rate, biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a dobânzii sau majorării de întârziere, după caz, stabilite pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în cartea funciară.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

<p>c) numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul cumpărătorului;</p> <p>d) codul de identificare fiscală a debitorului și cumpărătorului;</p> <p>e) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;</p> <p>f) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;</p> <p>g) datele de identificare a bunului;</p> <p>h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate și că poate fi înscris în cartea funciară;</p> <p>i) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlu executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;</p> <p>j) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.</p> <p>(3) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.</p> <p>(4) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului, executorul fiscal întocmește în termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.</p> <p>(5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (4) va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și elementele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, cu excepția lit. f), h) și i), precum și</p>		
--	--	--

	<p>mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator și cumpărătorului.</p>		
23.	<p>Art. 175 - Darea în plată</p> <p>(1) Creanțele fiscale administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu excepția celor cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora, precum și creanțele bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executării silite.</p> <p>(2) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal va transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului economiei și finanțelor sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială. Cererea va fi însoțită de documentația care se stabilește prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.</p> <p>(3) Comisia prevăzută la alin. (2) va analiza cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri și va hotărî, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii cererii, comisia va dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public.</p> <p>(4) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de</p>		

<p>proprietate.</p> <p>(4¹) În cazul în care operațiunea de transfer al proprietății bunurilor imobile prin dare în plată este taxabilă, cu valoarea stabilită, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adăugată, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de dare în plată.</p> <p>(5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) vor fi date în administrare în condițiile legii. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare.</p> <p>(6) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul.</p> <p>(7) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile și preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăște darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de instituția publică căreia i-a fost atribuit bunul în administrare.</p> <p>(8) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul va fi obligat la plata</p>		
--	--	--

	<p>sumelor stinse prin această modalitate. Creanțele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terțului.</p> <p>(9) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripție a creanțelor fiscale, comisia prevăzută la alin. (3) ia cunoștință despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situației de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispozițiile alin. (8) aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(10) În situațiile prevăzute la alin. (8) și (9), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică și data la care au renăscut creanțele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează majorări de întârziere.</p>	<p>23. La articolul 175, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins: “(10) În situațiile prevăzute la alin. (8) și (9), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică și data la care au renăscut creanțele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz.”</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>
<p>24.</p>	<p>Art. 175¹- Cesiunea creanțelor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală</p> <p>(1) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate cesiona creanțele fiscale principale și accesorii pe care le are în administrare, datorate de contribuabili, astfel cum acestea sunt individualizate prin titluri de creanță și confirmate prin certificate de atestare fiscală.</p> <p>(2) Cesiunea creanțelor fiscale se face prin licitație, selecție de oferte sau încredințare directă, după caz.</p> <p>(3) Procedura de cesiune a creanțelor fiscale este demarată la inițiativa Agenției Naționale de</p>	<p>24. Articolul 175¹ se abrogă.</p>	<p>Eliminarea posibilității cesionării creanțelor fiscale de către ANAF (recomandarea FMI din scrisoarea din 11 februarie 2010 adresată de reprezentantul regional al FMI pentru România și Bulgaria) în scopul diminuării aspectelor negative generate de această măsură.</p>

<p>Administrare Fiscală sau a unităților sale subordonate și începe prin transmiterea spre publicare a unui anunț de intenție.</p> <p>(4) Publicarea anunțului de intenție nu creează Agenției Naționale de Administrare Fiscală obligația de a efectua respectiva cesiune de creanțe.</p> <p>(5) Intenția de cesionare a creanței fiscale se va notifica debitorului fiscal. Începând cu data eliberării certificatului de atestare fiscală, orice plată efectuată de debitor sau în numele său se consideră a fi efectuată în contul obligațiilor fiscale curente sau viitoare. În cazul în care nu se realizează procedura cesiunii creanțelor fiscale, organul fiscal va proceda la stingerea creanțelor fiscale cu sumele achitate în condițiile prezentului alineat, cu respectarea prevederilor art. 114 și 115 din prezentul cod.</p> <p>(6) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate cesiona creanțele fiscale principale și accesorii pe care le administrează, ale debitorilor prevăzuți la alin. (1), la un preț care nu va putea fi mai mic decât valoarea creanțelor fiscale principale, parcurgând următoarele etape:</p> <p>a) se publică anunțul de participare la cesionarea creanțelor fiscale prin licitație publică cu strigare, la un preț ce nu va putea fi mai mic decât valoarea creanțelor fiscale astfel cum acestea sunt individualizate prin titlurile de creanță și confirmate prin certificate de atestare fiscală;</p> <p>b) în situația în care există un singur ofertant pentru care oferta a fost declarată calificată, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate să treacă la încredințarea directă, cu</p>		
--	--	--

<p>condiția ca prețul din ofertă să nu fie mai mic decât valoarea totală a creanțelor fiscale. În situația în care există mai multe oferte declarate calificate este declarată câștigătoare oferta cea mai avantajoasă;</p> <p>c) în cazul în care nu există nicio ofertă, licitația în vederea cesiunii creanțelor fiscale se va organiza la un alt termen, pentru care se va publica un nou anunț în care prețul nu va putea fi mai mic decât valoarea creanțelor fiscale principale plus 75% din valoarea creanțelor fiscale accesorii;</p> <p>d) în cazul în care nu există nicio ofertă, licitația în vederea cesiunii creanțelor fiscale se va organiza la un alt termen, pentru care se va publica un nou anunț în care prețul nu va putea fi mai mic decât valoarea creanțelor fiscale principale la care se adaugă 50% din valoarea creanțelor fiscale accesorii;</p> <p>e) în cazul în care în cadrul etapei prevăzute la lit. c) sau d) există un singur ofertant, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate să treacă la încredințarea directă, cu condiția ca prețul din ofertă să nu fie mai mic decât valoarea creanțelor fiscale înscrisă în anunț. Dacă există mai multe oferte calificate, este declarată câștigătoare oferta cea mai avantajoasă;</p> <p>f) dacă nu se obține prețul înscris în anunț, cesiunea creanțelor fiscale va fi făcută la cel mai mare preț oferit, dacă acesta depășește valoarea creanțelor fiscale principale.</p> <p>(7) Distribuirea prețului cesiunii creanțelor fiscale se face de organul fiscal competent, mai întâi pe obligațiile fiscale principale și apoi, după caz, diferența se va distribui pe obligațiile</p>		
---	--	--

<p>fiscale accesorii, în ordinea vechimii acestora.</p> <p>(8) Cesionarul creanței fiscale preia ca urmare a cesiunii de creanță toate drepturile cedentului, inclusiv garanțiile deținute de creditorul bugetar.</p> <p>(9) Contractul de cesiune a creanțelor încheiat în aplicarea prezentului articol constituie titlu executoriu, fără a fi necesară transmiterea titlurilor de creanță și a titlurilor executorii.</p> <p>(10) După realizarea cesiunii creanțelor fiscale, acestea devin creanțe comerciale.</p> <p>(11) Cesiunea creanțelor fiscale nu poate fi făcută persoanelor afiliate cu debitorul cedat. Creanțele fiscale cesionate în condițiile prezentului cod nu pot fi cesionate de către cesionar către debitorul cedat sau persoanelor afiliate cu debitorul cedat, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(12) În situația în care ulterior realizării cesiunii creanțelor fiscale, potrivit prezentului cod, au fost încălcate prevederile alin. (11), cesionarul are obligația de plată a diferenței dintre creanța fiscală totală cesionată și valoarea la care s-a realizat cesiunea. Această diferență se stabilește prin decizie întocmită de organul fiscal competent în administrarea cesionarului, dispozițiile art. 28 aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(13) În situația în care nu se realizează cesiunea de creanță, debitorul va fi notificat asupra acestui fapt, prevederile art. 114 și 115 aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(14) Procedura și condițiile de realizare a cesiunii creanțelor fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de</p>		
---	--	--

	Administrare Fiscală.		
25.	<p>Art. 185 - Titlul executoriu</p> <p>(1) Titlul transmis de autoritatea solicitantă, anexat la cererea de recuperare, reprezintă titlu executoriu în conformitate cu dispozițiile art. 141 alin. (2). În condițiile în care titlul executoriu anexat la cererea de recuperare nu conține elementele unui titlu executoriu necesar pentru recuperarea, potrivit prezentului cod, a creanțelor fiscale, autoritatea competentă din România va aplica în mod corespunzător prevederile art. 141 alin. (1).</p> <p>(2) În termen de 3 luni de la data primirii cererii, autoritatea prevăzută la art. 181 va finaliza formalitățile de emitere și transmitere a titlului executoriu. În cazul depășirii termenului de 3 luni, autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă asupra motivelor care au determinat depășirea, în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de 7 zile de la expirarea celor 3 luni.</p> <p>(3) Recuperarea creanței se face în moneda națională a României. Întregul quantum al creanței recuperate se transferă, în moneda națională a României, autorității solicitante în luna următoare datei la care s-a realizat recuperarea.</p> <p>(4) Pentru creanța înscrisă în titlul executoriu, debitorul datorează majorări de întârziere, începând cu ziua următoare datei comunicării titlului executoriu către debitor și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile prezentului cod privind stabilirea și calculul majorărilor de întârziere sunt aplicabile în mod corespunzător. Majorările de întârziere</p>	<p>25. La articolul 185, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“(4) Pentru creanța înscrisă în titlul executoriu, debitorul datorează dobânzi și penalități de întârziere, începând cu ziua următoare datei comunicării titlului executoriu către debitor și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile prezentului cod privind stabilirea și calculul dobânzilor și penalităților de întârziere sunt</p>	<p>Pentru corelare cu propunerea de la art. 119.</p>

	<p>recuperate de autoritatea competentă din România se transferă autorității solicitante, în condițiile alin. (3).</p> <p>(5) Autoritatea prevăzută la art. 181 informează în cel mai scurt timp autoritatea solicitantă despre cursul dat cererii de recuperare, astfel:</p> <p>a) în cazul în care, în funcție de circumstanțele fiecărui caz, nu este posibilă recuperarea integrală sau parțială a creanței ori ducerea la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii în termene rezonabile, autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă, indicând motivele care au determinat această situație;</p> <p>b) cel târziu la expirarea fiecărei perioade de 6 luni de la data confirmării de primire a cererii, autoritatea prevăzută la art. 181 informează autoritatea solicitantă asupra situației sau rezultatului procedurii de recuperare ori de ducere la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii.</p>	<p>aplicabile în mod corespunzător. Dobânzile și penalitățile de întârziere recuperate de autoritatea competentă din România se transferă autorității solicitante, în condițiile alin. (3).”</p>	
26.	<p>Art. 209 - Organul competent</p> <p>(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:</p> <p>a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarul are domiciliul fiscal;</p> <p>b) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, al căror quantum este de 1.000.000 lei sau mai</p>	<p>26. La articolul 209, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilită prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:</p> <p>a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarul, pentru contestațiile care au ca obiect sume de plată sau de rambursat de până la 5 milioane lei reprezentând impozite,</p>	<p>În prezent, plafonul creanțelor fiscale contestate, în funcție de care se stabilește competența pentru soluționarea contestațiilor între direcția de specialitate constituită la nivel central și structurile specializate de la nivelul direcțiilor teritoriale ale ANAF, este stabilit la 1.000.000 lei. Aceasta a condus la existența unui număr mare de contestații de soluționat de către direcția de specialitate din cadrul ANAF și, ca urmare, imposibilitatea soluționării acestora în termenul legal.</p>

	<p>mare, cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale, cele formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, inclusiv accesoriile aferente acestora, indiferent de quantum, și cele formulate împotriva actelor de control financiar se soluționează de către Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.</p> <p>(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.</p> <p>(3) Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act.</p> <p>(4) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de autoritățile administrației publice locale, precum și de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.</p> <p>(5) Quantumul sumelor prevăzute la alin. (1) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.</p>	<p>taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora;</p> <p>b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect sume de plată, de rambursat de până la 5 milioane lei reprezentând impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora;</p> <p>c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect sume de plată sau de rambursat de 5 milioane lei sau mai mari, reprezentând impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili care au ca obiect sume de plată sau de rambursat precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de quantum.”</p>	
27.		<p>Art. II – (1) Dispozițiile art. I pct. 26 se aplică și contestațiilor aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.</p> <p>(2) Pentru creanțele fiscale care au scadența anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, începând cu data intrării în vigoare a acesteia se datorează dobânzi și penalități de întârziere. În acest caz, termenele în funcție de care stabilește nivelul penalității de întârziere prevăzută la art. 120¹, încep să curgă de la data intrării în vigoare</p>	<p>Se reglementează măsuri privind raporturile juridice aflate în derulare la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.</p>

		<p>a prezentei ordonanțe de urgență.</p> <p>(3) În toate actele normative în care se face trimitere/referire la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, iar sumele respective constituie venit al bugetului de stat, pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată se datorează dobânzi și/sau penalități de întârziere.</p> <p>(4) Cu excepția cazului prevăzut la art. 124¹ din Codul de procedură fiscală, în toate actele normative în care se face trimitere/referire la noțiunea de majorări de întârziere în sensul Codului de procedură fiscală această noțiune se înlocuiește cu noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere.</p> <p>Art. III - Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 iulie 2010, cu excepția prevederilor art. I pct. 1, 2, 6, 24 și 26 care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p> <p>Art. IV - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.</p>	
--	--	---	--